

Aendaui Daxmeh

“Gizneix yaek ndaem gijmaz?” Gou cam daxmeh, swnhfwngz dawz hwnj faggvak ninz youq gwnznamh. Gou roxnyinh song mbaek reihbyaek gaenq maj ok ngazbyaek oiq haenx gaeuq hung lo, byaek cuggaeuq daxmeh gwn bi ndeu, danghnaeuz de laebdaeb dawz reihsa gwnz dauj cungj gvak daeuj ndaem byaek, gou caen yousim de gietdingh ciuhvunz laeng cungj youq gwnz Daujgo’ ndoek lo, neix doiq ranz dou daeuj gangj, dwg gienh saeh gig ndeilau youh loengloek ndeu.

Daxmeh dawz aenhabhaeuxlij hoengq ndaw fwngz ndenq hawj gou, gou ngawh baez ndeu, huj lo, hemq naeuz: “Mwngz yahgeq neix yaek gyaep gou deuz ya?” Gou dued gvaq aenhabhaeuxlij, banj faggvak youq gwnznamh.

“Gou deuz, mwngz couh youq gwnz dauj gvaq ciuh vunz ba, dai hix gaej dauqranz.” Gou hozgaek yaek dai bae, coh daxmeh hemq naeuz. Gou mbouj roxnyinh yienghneix hemq daxmeh miz maz loek, mbanj dou haujlai lwnyez hix yienghneix ndaq daxmeh swdgeij, caeuq daxmeh dingjbak. Gou ndatheiq dengdeng dwk coh henz dah byaij bae, daengz henz dah le gavaq cungj mbouj vid couh cigsoh dangh roengz raemx bae.

“Siujyauh, Siujyauh, naengh aensaz gvaqbae.” Daxmeh youq baihlaeng gou heuh. Gou dingqnyi gij sing de gejhais caglamh caeuq cengj saz, hoeng gou mbouj nyeuxgyaeuj, laebdaeb coh henz dah aenmbanj baihhaenx dangh gvaqbae. Aensaz daxmeh gig vaiq cengj daengz henz ndang gou lo, hoeng gou vanzlij guhnyah byaij youq ndaw raemx.

“Siujyauh, vaiq hwnjdaeu.” Daxmeh miz di simgaenj, de cengj aensaz riengzlaeng gou, gou mbouj leix de, dangh raemxdah yiengj vala vala. Song vunz cungj mbouj gangjavah, daxmeh cengj aensaz, gou danghraemx, gwnz dah bingzonj deng ndau ok diuz dem diuz gvaengz raemx, itcig fubfed daengz henz hamq, gou siengj, aen ciengzgingj neix haengjdingh vadgae dangqmaz. Gou fatyienh henz hamq vunz ndaw mbanj rwed byaek haenx cungj ndwn youq ndaw reihbyaek yawj dou, neix hawj gou roxnyinh gig saetnaj. Gig vaiq, gou couh byaij daengz gwnz hamq lo, gip song ga haiz baij hwnj

Dauz Liginz sij Moz Liuijgei hoiz

“这里要种什么?”我问母亲，顺手拿起躺在地上的锄头。我觉得那两块已经长出嫩苗的菜地已经够大了，足够母亲吃一年了，假如她继续把岛上的沙地都挖来种菜，我真担心她会决定把下半辈子都耗在毛竹岛上，这对于我们家来说是一件可怕而荒唐透顶的事情。

母亲却把手里的空饭盒递给我，我愣了一下就火了，朝她喊：“死老太婆你赶我走啊?”我夺过那饭盒，把锄头摔到地上。

“我走，你就在岛上安家了，死也别回去。”我气坏了，朝母亲叫嚷。我不觉得这样有什么不对，我们村很多孩子也会这样责骂自己的母亲，和母亲顶嘴。我气鼓鼓朝江边走去，到了江边连裤腿都不卷就直接蹚下去了。

“小妖，小妖，划竹筏过去。”母亲在我身后喊。我听见她解开缆绳和划竹筏的声音，但我没回头，继续朝村庄那边的江边蹚过去。母亲的竹筏很快就划到我身边了，但我依然赌气在水中行走。

“小妖，快上来。”母亲有点儿着急，她划竹筏跟着我，我不理她，把江水蹚得哗啦哗啦响。我们都不再说话，母亲划竹筏，我蹚水，平稳的江面被我们搅出一道道水波，一直荡漾到岸边。我想这场景肯定很滑稽。我看见江岸边淋菜的村人都直直地站在菜地里看我们，这让我感到很丢脸。很快，我就走到岸上了，捡起江边的鞋子，头也不回就走。爬上岸堤时我才回头看了一眼江面，母亲依旧撑着竹筏停在稍微靠江边的江水中，静静地站在竹筏上看我，并没往回划。毛竹岛如此孤单地被一片水域包围，小木屋孤独地站立在岛上，而水中一片破竹筏上清瘦的母亲手足无措的样子简直令我对此一切感到发狂。

回家时我几乎要哭着对父亲说，我妈疯了。他躺在太师椅上罕见地一言不发，微闭的双眼露出呆滞的目光，我觉得我们家里的每个人都变得不正常了。

站在村庄岸边上可以很清楚地看见毛竹岛上母亲那两块菜地一片碧绿，游在江里的黄绒球鸭崽也长到差不多一斤时，母亲已经在毛竹岛上居住快一个月了。她把认为所必需的生活用品拿到毛竹岛上后，再也没回过家，仿佛完全把这个家给忘记了，一门心思在岛上种菜养鸭。期间我又去了两次毛竹岛，给母亲拿米过去。去的时候我是从江里蹚过去的。进入夏季后，下了几场雨，浅滩的江水渐渐涨起来，已经没到我的大腿根，不过天气也渐渐变得更炎热起来，因此我并不在意湿漉漉的裤管。我往往在岛上和母亲待到裤管完全干透了。有时候和母亲清除菜地里的杂草，她种了油菜，长得不错。有时候我会坐在毛竹下逗猫玩。猫对我的兴趣不大，翻几个跟头引诱吃完我手里的吃食后到江边看鸭子去了。我和母亲不再谈关于她离家住到毛竹岛上的话题。尽管我仍然不愿意接受母亲扔下我们到这鬼地方来住的做法，但，怎么说呢，我觉得母亲有些可怜，母亲似乎一直都很孤独，假如她认为住在毛竹岛上会感到快活些，我不会反对的。我从毛竹岛上出来时，母亲划着竹筏送我，到了岸边，我从竹筏上跳下来，对母亲说：“我走了。”母亲温和地点点头。我三个哥哥也去了一次毛竹岛，告诉母亲药材基地很忙，进入夏季后雨水多害虫也多，离不开人。哥哥们离开时给母亲留下些钱，但母亲没要。两个嫂子偶尔带孩子回来，拿几件衣服又走了，去药材基地和哥哥们住了。父亲没到毛竹岛上，每次我从毛竹岛上回来，他也没问什么。他的话明显少了，对家里的事情也不太管了，一副老了平淡安享晚年的模样。这倒使我觉得他像个真正的父亲了，我也不知道怎么会有这样奇怪的感觉。村人开始公开问我们，其实大多数时候是问我：“你们妈怎么了?”我说：“没怎么，她想在岛上养几批鸭子，第一批已经快能卖了。”显然村人并不相信我的话，但他们也不知道我母亲到底要干什么。

henz dah, gyaeuj hix mbouj nyeux couh deuz lo. Bin hwnj haenzhamq cij nyeuxgyaeuj yawj gwnz dah, raen daxmeh vanzlij dingz aensaz youq gyang dah gyawj henz dah aenmbanj baihneix, dinghcub dwk ndwn youq gwnz saz yawj gou. Daujgo’ ndoek baenzneix fwz, deng raemx humx hwnjdaeu, aenranzfaex iq godog dwk youq gwnz dauj. Youq gwnz saz rwix gyang dah, din fwngz byom daxmeh cungj mbouj rox cuengq youq gizlawz ndei, gou saedcaih souh mbouj ndaej de yienghneix.

Dauq daengz ranz, gou cungj yaek daej hwnjdaeu, caeuq daxboh naeuz, daxmeh gou vangh lo. Daxboh ninz youq gwnz daengqeij, gig noix raen de coenzvah ndeu cungj mbouj gangj, loq haep da, ngaenzngwdngwd, gou roxnyinh moix boux vunz ndaw ranz cungj bienq ndaej mbouj lumj baeznaengz lo.

Ndwn youq henz hamq aenmbanj baihneix ndaej gig cingcu j yawjraen song mbaek reihbyaek daxmeh gwnz Daujgo’ ndoek, byaek gaenq heuswdswd lo, bitlwg bwnnyumnyum youq ndaw dah youz, hix maj miz saek gaen lo, daxmeh youq gwnz dauj youq ndaej yaek rim ndwen lo. De dawz gij doxgaiq aeu gwn yaek yungh haenx buen daengz gwnz dauj liux, caiq hix mbouj dauq ranz gvaq, lumjnaeuz lumz aen ranz neix lo, cij siengj youq gwnz dauj ndaem byaek ciengx bit. Gvaqlaeng gou youh bae Daujgon doek song baez, soengq haeux hawj daxmeh. Gou dwg daj ndaw dah dangh raemx gvaqbae. Haeuj seizzah, roengz le geij ciengz fwn, raemxdah feuz ciemhciemh swng hwnjdaeu, gaenq muenx daengz goekga gou lo, mboujgvaq dienheiq hix ciemhciemh ndat hwnjdaeu, ndigah gou mbouj dawz gavaq mbaeq haeuj sim. Gou itbuen buenx daxmeh youq gwnz dauj daengz gavaq hawq liux. Mizseiz caeuq daxmeh ciemz rum ndaw reihbyaek, de ndaem le byaekyouzcai, maj ndaej gig ndei. Mizseiz gou naengh youq laj go’ ndoek daeuq duzmeuz guhcaemz. Duzmeuz doiq gou mbouj daiq mizyinx, boek daujdingq geij baez daeuj vuenh gwn gijgwn ndaw fwngz gou liux, couh daengz henz dah bae yawj duzbit lo. Gou caeuq daxmeh mbouj caiq gangj gij saeh de lizhai ranz daeuj gwnz Daujgo’ ndoek youq. Doiq daxmeh gveng dou youq ranz, swdgeij cix gag daengz gwnz dauj youq cungj guhfap neix, caenhguenj gou vanzlij ciepsouh mbouj ndaej, hoeng baenzlawz gangj ne, gou roxnyinh daxmeh miz di hojlien, daxmeh lumjnaeuz itcig cungj gig godog, danghnaeuz de roxnyinh youq gwnz dauj lai simangq di, gou mbouj fanjdoi. Gou daj gwnz dauj okdaeuj, dwg daxmeh cengj aensaz soengq gou, daengz henz hamq, gou daj gwnz saz diuq roengzdaeuj, doiq daxmeh naeuz: “Gou bae lo.” Daxmeh unqswnh dwk ngaekngaek gyaeuj. Sam daeggo gou hix bae gvaq gwnz dauj baez ndeu, naeuz daxmeh nyi reih goyw gig nyaengq, haeuj seizzah le raemxfwn lai nonhaih hix lai, noix mbouj ndaej vunz. Gyoengq daeggo seiz lizhai louz di cienz ndeu hawj daxmeh, hoeng daxmeh mbouj aeu. Song beixnangz saekseiz daiq lwnyez dauqma, aeu geij geu buh le youh bae reih goyw caeuq gyoengq daeggo youq lo. Daxboh mbouj daengz gvaq gwnz dauj, moix baez gou daj gwnz dauj dauqma, de hix mbouj cam. Vah de bienq noix lo, hix mbouj daiq guenj gij saeh ndaw ranz lo, gij yienghceij de lumjbaenz geq le couh an’ onj gvaq seizgeq nei. Gou dauqfanj roxnyinh de lumj daxboh caencingq lo, gou hix mbouj rox swdgeij vihmaz baenzneix siengj, geizheih lai lo. Vunz ndaw mbanj haidaeuz youq baihnaj cam dou, gizsaed dingzlai dwg cam gou: “Meh sou baenzlawz la?” Gou han: “Mbouj miz maz, de siengj youq gwnz dauj ciengx geij buek bit, buek daih’ it gaenq yaek ndaej gai lo.” Hoeng vunz ndaw mbanj mbouj saenq vah gou, caenhguenj gyoengqde hix mbouj rox daxmeh dauqdae siengj guh gijmaz.